

PONY FRIENDS

Geheim bezoek!

Henriëtte Hemmink

Inhoud

Wat?
Griezelig
Bang
Niets beloven
Geen bruiloft?
Draven!
Telefoon
Geheim
Plannen
Niet liegen
Mail
De beslissing!
Niets doen
Niet blij
Eindelijk
Iets aan de hand?
Ponykracht!
Reddende engel
Kappen!
Prins op pony!
Speciale werkkleding
Werkpaard
Ho, ho!
Feest, en bijna vakantie!
Laatste bericht
Nog één nachtje
Foutje!

Spoken
Blij?
Binky's ontvangst
De ontdekking
Spanning
Nog meer geheim bezoek!
Gelukkig
Over de auteur

© 2019 MeerDanBeeld, Zuid-Beijerland
Pony Friends - Geheim bezoek!
Auteur: Henriëtte Hemmink
Coverillustratie: Melanie Broekhoven
Vormgeving: MeerDanBeeld
ISBN 978-90-830147-3-9

*Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of
openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie of op welke
andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming
van de uitgever*

Wat?

Roerloos zit het meisje vanaf de leuning van de grote bank
naar buiten te kijken.
In de tuin staan een man en een vrouw.
Dichtbij elkaar.
Als ze praten, ontsnappen kleine witte wolkjes tussen hun
lippen door de koude buitenlucht in.
Het meisje kijkt aandachtig.
Plotseling staat ze op en loopt de kamer uit. In de deuropening
tuurt ze over haar schouder nog eens naar buiten.
Ze zijn er nog steeds; haar moeder en stiefvader.
Zal ze het doen?
Met de winterjas over haar schouders geslagen haast ze zich
naar de achterdeur.
Het is koud.
Op het terras blijft ze staan. Ze zien haar niet.
'I prefer to go to London with Christmas,' hoort ze haar
moeder zeggen.
Het meisje schrikt.
Naar Londen?!
'Een geweldig plan,' antwoordt hij in het Engels. 'Ze springt
vast een gat in de lucht. Mag ze het weten?'
'Nee! Het is een verrassing.'
Ze glimlachen, als samenzweerdere.
Het meisje gaat terug naar binnen en gooit haar jas over de
leuning van een stoel.
Ze wil helemaal niet naar Londen.
Hoe maakt ze duidelijk dat ze andere plannen heeft?

Griezelig

Liza Lienhout loopt over het tuinpad naar de achterzijde van de grote woning.
Ze hoort binnen de telefoon overgaan en versnelt haar pas.
De deur is dicht. Dat had ze kunnen weten.
Het rinkelen is gestopt.
Als het belangrijk is, belt de persoon terug, denkt ze.
Uit haar broekzak diept ze de sleutel op.
Eenmaal binnen is het koud en stil.
‘Iemand thuis?’ Grijnzend maakt ze van haar handen een kommetje en blaast er warme lucht in.
Met grote passen loopt ze rechtstreeks naar de thermostaat en draait die een paar graden hoger.
Haar ouders werken vaak de hele dag in het hotel. Het is onzin om de woning te verwarmen, terwijl er niemand is.
Liza woont bijna een half jaar in Burchtwaarde. Aansluiting in groep acht vindt ze niet echt. Haar nieuwe klasgenoten zijn niet in haar geïnteresseerd. Ze is en blijft in hun ogen de nieuwe van groep acht.
Gelukkig is Binky er! De bruine pony die ze samen met Femke verzorgt. En natuurlijk Sofietje! De Shetlander die Binky sinds kort gezelschap houdt. Sofietje is voor een tijdje naar de kinderboerderij. De eigenaar had gevraagd of Sofietje daar een poosje mocht logeren in verband met een project over Shetlanders. Liza en Femke hebben even getwijfeld, maar hebben ja gezegd. Ze kunnen naar haar toe wanneer ze willen. Ook Binky mist zijn vriendinnetje, maar het lijkt alsof hij aanvoelt dat het maar voor even is.
De meisjes noemen zich Pony Friends! Eerst deden ze dat voor de grap, maar het is nu gewoon hun naam geworden.

Dat haar klasgenoten bijna nooit met haar afspreken, vindt ze niet erg meer. Ze heeft het fijn met Femke en Binky.
Even bekruipt haar een vervelend gevoel.
Hoe zal het straks allemaal gaan?
Een paar dagen geleden, tijdens de Sinterklaasintocht hebben Femke en Niels, beiden verkleed als Zwarte Piet, elkaar voor het eerst gezoend. Vanaf dat moment hebben ze officieel verkering.
‘Hoe vond je het zoenen?’ vroeg ze later aan haar vriendin.
‘Het ging heel snel.’
‘Dat is geen antwoord.’
‘Ik weet het niet meer,’ gaf Femke panisch toe. ‘Het gebeurde opeens.’
Heftig!
Femke en Niels zijn dus vreselijk verliefd!
Natuurlijk vindt Liza het leuk voor haar broer en Femke. Toch moet ze er aan wennen.
Betekent dat hun verliefdheid alles zal veranderen?
Hoeveel tijd heeft Femke nog voor haar en Binky?
Verliefde mensen hebben alleen maar oog voor elkaar.
Blijven de Pony Friends bestaan?
Maakt ze zich zorgen om niets?
Binky, de bruine IJslander, is en blijft haar trouwste vriend.
Het is heerlijk om een arm om zijn hals te slaan en haar hoofd tegen zijn warme vacht te vlijen. Bij hem voelt ze zich veilig.
Dat gevoel kan ze niemand uitleggen. Alleen mensen die een band met een pony hebben, begrijpen wat ze bedoelt.
Vanmiddag heeft ze niet met Femke afgesproken. Eigenlijk is het een vanzelfsprekendheid geworden dat Liza en Femke elkaar na schooltijd bij Binky treffen. Natuurlijk zijn er uitzonderingen; een verjaardagfeest, bezoek aan de tandarts of een repetitie die geleerd moet worden.
Femke is dertien en zit in de brugklas van het Burchtwaarde

College.

Hoewel het Liza best leuk lijkt om naar de brugklas te gaan, is ze er niet echt mee bezig.

Ze geniet van Binky!

Liza had nooit kunnen bedenken dat ze zoveel van een pony zou gaan houden. Tot voor kort had ze nooit pony gereden.

Wanneer ze vroeger een pony zag, liep ze er liever met een grote boog omheen. Pony's waren in haar beleving grote onbetrouwbare dieren.

Een paar maanden geleden kwam ze per toeval een 'vergeten' pony op het spoor die ergens aan de andere kant van het bos, verscholen tussen bomen, in een weiland stond.

Reitze Stuivenvolt, de eigenaar van Binky, woont in een bouwvallige boerderij naast het weiland.

Hoewel hij het eerst maar niets vond dat de meisjes zijn pony wilden verzorgen, waardeerde hij hun aanwezigheid al snel.

Als verrassing liet hij een tweedehands kantoorunit door een hijskraan in het weiland plaatsen.

Helemaal te gek!

Een deel is omgebouwd tot stal en voor opslag van stro, hooi en kuil. Beneden is een wc en een piepklein keukentje. Op de grote zolder, die super gezellig is ingericht, brengen de Pony Friends heel wat tijd door. Wanneer ze onder het genot van een kop warme thee plannen maken voor de volgende dag, kunnen ze Binky vanuit het raam in het weiland zien grazen. Soms lijkt het een droom. Toch bestaat het allemaal echt:

Binky, de clubzolder en de Pony Friends!

Hoe leuk Niels ook is, Binky gaat voor! Tenminste, dat vindt Liza.

Ze opent een paar kastdeurtjes en laat haar blik speurend langs de planken gaan. Uit een grote doos pakt ze een bonbon en stopt die in haar mond. Ze gaat in de kamer op de bank zitten

legt haar hoofd glimlachend achterover op de rugleuning.

In het voorjaar vertelden Elles en Maarten, Liza's ouders, dat er net buiten het stadje Burchtwaarde een hotel te koop stond.

'De Oude Burcht', gebouwd op de fundamenten van een kasteel heeft een bijzondere uitstraling. Het hotel is van binnen gemoderniseerd en aangepast aan de huidige regels. Aan de buitenkant ziet het er sprookjesachtig uit.

Liza reageerde allesbehalve enthousiast toen haar ouders over hun plannen vertelden. Verhuizen, naar de andere kant van Nederland en tot overmaat van ramp haar laatste jaar op de basisschool in Burchtwaarde afmaken. Daar had ze geen zin in! Ze moest haar vriendinnen achterlaten.

Hemel en aarde heeft ze bewogen om haar ouders op andere gedachten te brengen. Maar die waren met geen mogelijkheid te vermurwen, hoe erg ze het ook vonden voor hun kinderen die naar een omgeving moesten verhuizen waar ze niemand kenden. Dat ze in een grote villa naast het hotel zou komen te wonen, maakte toen geen enkele indruk.

Ze wilde niet verhuizen.

Punt!

Met tegenzin bracht ze in de lente een eerste bezoek. Ja, en toen moest ze toegeven dat de villa en het hotel op een idyllisch plekje aan de rand van het bos lagen. Sprookjesachtige paadjes leidden naar de uitgestrekte heidevelden en een geheimzinnige vijver. Het leek wel alsof ze in een film terecht waren gekomen. Dat gevoel werd sterker toen ze de grote hal van de oude villa binnen stapten. In het midden zagen ze een grote draaitrap met rode loper waar je voeten diep in wegzakten.

Het afscheid van haar vriendinnen en haar geboorteplek was verdrietig, maar ze heeft er uiteindelijk veel voor teruggekregen.

Liza likt gesmolten chocolade van haar vingers en kijkt naar de

klok.
Zal ze wachten totdat Femke hier komt of naar Binky gaan?
Liza schrikt op uit haar gedachten als de telefoon rinkelt.
Zouden haar ouders er niet aan gedacht hebben om die door
te schakelen naar het hotel?
Liza blijft zitten.
Het rinkelen gaat door.
Is het iemand die één van hen dringend moet spreken?
Opeens voelt Liza een vreemde spanning in haar buik.
Alsof er iets gaat gebeuren.
‘Waar is die telefoon?’ Ze praat hardop en loopt zoekend van
de keuken naar de kamer. ‘Hebbes!’ Liza duikt over een stoel
en grist de telefoon van de vensterbank, waar iemand hem
heeft laten liggen.
‘Goedemiddag, u spreekt met Liza Lienhout,’ hijgt ze in de
hoorn.
Er klinkt een griezelig geruis op de lijn.
‘Is daar iemand?’ fluistert Liza.
Haar hart bonkt.
Er volgt een klik.
Het geruis is weg, de verbinding verbroken.

Bang

Langzaam zakt Liza’s hand naar beneden.
Waarom werd de verbinding abrupt verbroken?
Omdat ze te lang wachtte met opnemen?
Hoorde ze door het geruis iemand ademen?
Of beeldde ze zich dat in?
Waarom bonkt haar hart?
Het is vaker gebeurd dat ze de telefoon te laat opnam en de
persoon aan de andere kant op dat moment de verbinding
verbrak.
Helemaal niet eng.
Toch voelt de stilte in het grote stille huis anders.
Liza kijkt om zich heen.
Het is bijna vier uur.
Femke is in geen velden of wegen te bekennen.
Ze neemt kleine slokjes van haar melk, terwijl ze in gedachten
voor het keukenraam blijft staan.
Tussen de bomen door kijkt ze naar de binnenplaats, die de
villa van het hotel scheidt.
Het oude gebouw aan de andere kant van het pleintje ademt
de sfeer van vroeger. Dat geldt niet alleen voor de buitenkant.
Hoewel er binnen aanpassingen hebben plaatsgevonden, is er
veel van vroeger bewaard gebleven. In de brede gangen met
lambrisering ligt hoogpolig tapijt. Overal in het hotel hangen
oude kroonluchters. Het antieke meubilair en de dieprode
velours gordijnen die tot aan de grond reiken, geven de gasten
bij binnenkomst het gevoel terug in de tijd te gaan.
Ze gaat naar haar kamer om zich om te kleden.
Vijf minuten later rent ze in paardrijkkleding naar de
achteringang van het hotel om haar ouders te vertellen dat ze